

[Blilgrav-Nielsen]

Alt dette er nødvendigt og godt stof for en regering som den, vi nu har. Det kendetegner den, at den har disse områder på dagsordenen og vil gøre en indsats på dem.

Flygtningediskussionen skal jeg ikke gøre meget ved i dag, for vi ved jo nu, at der kommer en rapport i morgen, som vil opremse en lang række initiativer, regeringen agter at tage.

Vi er i Det Radikale Venstre meget tilfreds med, at vi har fået denne diskussion. Vi ville have startet den på et andet grundlag, end det skete, men vi er tilfreds med, at det er endt dér, hvor det nu er endt. Og det ender jo altså kort sagt med, at vi strammer os an til på en lang række felter at gøre det arbejde, vi er nødt til at gøre – af humanitære grunde, af medmenneskelige grunde – endnu bedre, end vi har gjort indtil nu. Det er i kort formulering det, som opgaven kommer til at gå ud på.

Der er også rejst diskussion nu om det samfund, vi går i møde. Hvad skal vi beskæftige os med, spurgte statsministeren i sin redegørelse. Det vil man gerne oven på den fine erhvervsredegørelse nu gøre en indsats for at få afklaret yderligere. Og det må siges at være en væsentlig opgave. Der er jo intet, der har givet os større problemer – også i spørgsmålet om at bevare en rimelig høj beskæftigelse – end at vi har været for lidt forberedt på den udvikling, der er kommet til os. Det er gået så hurtigt, at det har været svært for os at tilpasse vort samfund til den udvikling. Derfor er det en fantastisk vigtig opgave, og vi hilser det meget velkommen, at regeringen tager fat på dette spørgsmål.

Man kan altid diskutere, om man skal nøjes med at koncentrere sig om det, man er god til. Jeg synes, man skal gøre mange ting. Man skal koncentrere sig om at blive bedre til det, man er god til, og om at blive god til det, man ikke er god til, osv. Det gælder stort set en klar afdekning af alle de muligheder, vi måtte have. Og der kan være mange muligheder, vi slet ikke i dag har fået øje på. Så det er et virkelig godt initiativ.

Derudover har regeringen jo gjort det klart, at der er en række aktiviteter med hensyn til energi, miljø og trafik, der skal følges op. Der er i den nuværende regerings tid sket en klar opstramning på disse felter. Det er vi meget tilfreds med. Vi tror, det er absolut nødvendigt, at vi gør det af miljømæssige årsager, men også

fordi det måske er her, at en af de allerstørste nicher, kunne vi kalde det, ligger for Danmark. Vi har allerede konstateret, at det at være foran i forureningsbekæmpelsen, er noget, der udvikler en teknologi, som er salgbar.

Vi er meget tilfreds med miljøministerens pressen på i EF for at få de andre lande til at acceptere miljøafgifterne. CO₂-afgiften er jo stadig på dagsordenen i EF-sammenhæng, og nu tyder det på, at man er ved at få formuleret sig frem til et kompromis, der kan betyde en start. Det var jo et emne, vi havde meget diskussion om her i landet i sin tid, da vi gennemførte den danske CO₂-afgift. Det var da godt, vi gjorde det, for nu kan jeg se af de statistikker, der foreligger fra diskussionerne i EF, at Danmark faktisk om ikke er det førende, så et af de førende – ubehageligt førende – lande, hvad angår udledning af CO₂ pr. indbygger. Så det var da godt, at vi erkendte dette ubehagelige forhold og gjorde en indsats for at afhjælpe det; ellers ville vores tale til de andre lande ikke have haft nogen som helst vægt.

Trafikplanen har vi længe efterlyst. Den er nu godt på vej. Der vil for første gang og for alvor blive taget miljöhensyn i de trafikplaner, der lægges op til. Og der vil i øvrigt i al lovgivning, som det fremgik af regeringsgrundlaget »En ny start«, og som det kan ses af lovgivningen, være indarbejdet de nødvendige miljøvurderinger, inden forslagene bliver præsenteret her i Folketinget.

Et andet emne, der er stort og væsentligt, er udenrigspolitikken og sikkerhedspolitikken – den ny verdensorden, kunne man kalde den. Den får sin egen debat om nogle uger eller dage, og jeg skal derfor ikke gøre nogen lang historie ud af den, men jeg vil gerne konstatere følgende: I 40 år samlede vi os og enedes om at satse på, at Muren skulle falde. Da den så faldt, var vi rådvilde, næsten magtesløse over for det, der skete. Nu er det tiden at gøre noget ved de forhold, som er en kendsgerning i kølvandet af Murens fald – ja, man kunne næsten sige, at vi stod i læ af denne mur igennem en række år.

Nu er situationen gudskelov forandret, og nu er det vigtigt, at Danmark, EF-landene og FN for alvor går ind i den sag. Og det kommer til at koste de rige samfund noget – måske endda en hel del. Det er den nye sikkerhedspolitik, den forebyggende sikkerhedspolitik, og vi er i